

INSPIRATIE

13 april 1973

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Ons onderwerp werd door u in het verleden voor deze dag gesteld en handelt over:

INSPIRATIE

Nu zijn er veel mensen, die denken, dat inspiratie een middel is om transpiratie te voorkomen. Dat is zeker niet het geval. Inspiratie is altijd een aanleiding tot eigen actie, nooit een vervanging daarvan. Zij kan op vele verschillende wijzen tot stand komen. Ik zal u enkele daarvan nader uiteen zetten.

Een mens is afgesteld op een bepaalde sfeer. Dit kan emotioneel of mystiek zijn, maar niet zuiver verstandelijk tot stand komen. In dit geval ontstaat er een resonantie tussen deze mens en het gebied, de sfeer in de geest, waarmee hij harmonisch is. Dan dringen fragmenten van hetgeen in die sfeer aanwezig is door tot die mens. Hij krijgt dan een inspiratie in die zin, dat hij beelden, klanken, denkbeelden ontvangt, die voor hemzelf niet normaal zijn althans in hem niet zo bestonden. Hij is dan verplicht, dezen op zijn eigen wijze vorm te geven. Het resultaat kan b.v. de een of andere kompositie zijn in lijn, kleur, klank. Het kan echter ook een bepaald onderwerp zijn dat onder zijn aandacht komt, waarbij hij de ontvangen denkbeelden dient uit te diepen. Zelfs kan er hierdoor sprake zijn van een wijziging in zijn normale actiepatroon. In een dergelijk geval spreken wij over een niet persoonlijke inspiratie.

Wij gebruiken deze aanduiding, omdat hierbij geen bewust contact tussen twee entiteiten noodzakelijk is, maar alleen de invloed en inhoud van een gehele sfeer een rol speelt. Er zijn natuurlijk mensen die denken, dat zo iemand een b.v. muzikale inspiratie ontvangt, daar de heer Beethoven of de heer J. S. Bach moet schuilen. Deze heren hebben over het algemeen toch wel iets anders te doen, zodat het maar zeer zelden voor zal komen dat zij persoonlijk zich de moeite geven iemand bepaalde thema's of oplossingen te inspireren. Hier geldt dus: het contact met de sfeer is bepalend voor het resultaat, de reactie daarop van de mens zelf is gebaseerd op iets, wat hij in zich draagt en heeft gevoeld, zonder dat hij dit over het algemeen geheel kan omschrijven.

Een tweede vorm, waarin inspiratieve werkingen kunnen ontstaan, berust op datgene wat wij het bovenbewustzijn van de mensheid noemen plus eventueel geestelijke waarden. In dit geval dient de bezigheid mentaal te zijn, er dient een grote concentratie hierbij aanwezig te zijn. In de mens moet dan nog een gevoel zijn, waardoor hij een richting aangeeft, waarin hij met zijn denken, rekenen, ontwikkeling zou willen gaan.

Nu hebben de mensen gezamenlijk een soort sfeer geschapen, waarin praktisch alle denkbeelden van de mensheid enige tijd aanwezig zijn. Door de eigen instelling en afstemming ontstaat voor de geïnspireerde 'n resonantie met een redelijk beeld. Dit redelijke beeld met zijn associaties, zoals deze in het bovenbewuste aanwezig zijn, zullen dan ook oprijzen in de mens. Hier heb je te maken met een probleem, dat wordt gesteld mogelijk met een benaderingswijze, waarlangs de mens hoopt dit probleem op te lossen. Opeens blijken er meerdere benaderingsmogelijkheden te bestaan, zijn meerdere wijzen van oplossen mogelijk en de mens concipieert dezen opeens. Ook in dit geval is de bron vaag, ofschoon in enkele gevallen een entiteit kan helpen de juiste resonantie tussen mens en bovenbewuste tot stand te brengen.

Een derde vorm is meer persoonlijk: Een mens is, om welke redenen dan ook, interessant voor een geest. De mens denkt. Ook hier is een zeker probleem noodzakelijk. De geest kan nu proberen de eigen denkbeelden van de mens op een wat andere wijze te groeperen.

Er ontstaan dus voor de mens niet voor hem normale associaties en dezen vormen in wezen het z.g. inspiratieve element. De mens spreekt dan in woorden die hij vaak gebruikt heeft, maar gebruikt dezen nu in een samenhang, waarin hij zijn eigen denkbeelden niet meer zal herkennen. Men heeft het gevoel, dat een ander aan het woord is. Dit is een vorm van inspiratie, die nogal eens voor zal komen bij mensen die over belangrijke - vaak meer geestelijke zaken in het publiek spreken.

U verwacht hier waarschijnlijk een opmerking? Inderdaad, dit kan ook aan Kamerleden overkomen. Het gebeurt zelden, zoals uit de handelingen wel blijkt, wanneer men dezen leest, maar het kan voorkomen. Deze vorm van persoonlijke inspiratie kan nog een geheel andere vorm krijgen, waarbij de mensen zullen blijven denken aan inspiratie, maar wij over het algemeen zullen blijven spreken over gedeeltelijke oversluiting. Hierbij is de geest dus niet alleen bezig met de in de mens aanwezige gedachtenbeelden en waarden, maar grijpt de mens zelf aan, meestal deels in het zenuwstelsel en een deel van de hersenen. Hierdoor is de geest in staat kennis en denkbeelden die de mens zelf niet bezit, door deze mens toch tot uiting te brengen. Maar dan is er geen sprake meer van een hergroeperen van reeds in de mens bestaande waarden en denkbeelden, doch wordt uit de in de mens bestaande inhoud als klankherinnering e.d. een voor die mens geheel nieuw geheel geschapen.

Opvallend is, dat in deze gevallen de herinnering aan het door een mens gedane of gesprokene zeer vaag is. Men zal niet beseffen wat men gezegd of gedaan heeft. Alleen een buitenstaander, een toehoorder b.v. kan dit dan weer in de herinnering van de geïnspireerde opwekken. De herinneringswaarde van dergelijke impulsen ligt voor de betrokkene over het algemeen in het onderbewustzijn dan wel aan de grens van dit onderbewustzijn.

Ik heb u dan hiermee enkele mogelijkheden en vormen van inspiratie weergegeven. Ik beschouw dezen als hoofdvormen waartussen vele andere mogelijkheden en combinaties van mogelijkheden tot inspireren gelegen zijn. Het aantal inspiratieve mogelijkheden is in wezen bijna onbegrensd. Volgens mij is het voor u belangrijk dat u een onderscheid weet te maken tussen onpersoonlijke inspiratie, persoonlijke inspiratie en de lichte oversluiting, waarbij het resultaat gemeenlijk ook als een inspiratieve werking wordt beschouwd. Dit zijn 3 geheel verschillende vormen, waarbij elk van dezen bovendien berust op een geheel andere instelling en of werkwijze van mens en geest. Nu is het misschien ook interessant voor u te horen wanneer een geest geneigd zal zijn een mens te inspireren.

Een geest treedt op als inspirator op het ogenblik dat de mens zodanig harmonisch met hem is, zij het op een enkel punt of meerdere punten, dat voor die geest een kennisname mogelijk is van hetgeen in de mens leeft. Op dit ogenblik zal de geest vaak geneigd zijn te helpen of eigen meningen tot uiting te brengen. Het gezag, dat men daaraan toe moet kennen, is lang niet altijd zo groot. Laat mij u dit onmiddellijk en duidelijk zeggen. Er zijn veel mensen die denken: Wanneer het uit de geest komt, is het geheel juist en goed. Dit is zeker niet altijd waar. Om een voorbeeld te geven: Mij is een geval bekend van een oude dame die zich heel erg opwond over iets wat een ander haar, naar haar gevoel, had aangedaan. Haar persoonlijke benadering lag op het niveau van een potjandosie, potverdikkie. Een entiteit uit schaduwland werd hierdoor op grond van eigen ervaringen van soortgelijke aard, zo aangetrokken, dat hij de dame in kwestie voorzag van een zeer rijke sortering krachttermen, die zij er uit had voor zij het zelf besepte. Haar schrik heeft overigens haar verontwaardiging over de ander toen geblust. Hier hebt u dus een geval van een inspiratieve werking, waar niets uit voortkwam. Dit zal met vele inspiratieve werkingen het geval zijn.

Wanneer ik een gemiddelde moet geven, zou ik willen stellen dat slechts 1 van de 45 inspiratieve werkingen op aarde inderdaad voor de mens, de geest, of de wereld, van groter belang is. De andere 44 betreffen dus bijkomstigheden en hebben in wezen geen bijzondere betekenis.

Nu heeft de geest soms de mogelijkheid te inspireren op een wijze die nogal van het gebruikelijke patroon afwijkt. Daarbij is de aard van de inspirator erg belangrijk en bepalend voor de vorm, waarin de inspiratie kenbaar zal worden. Dit kan zowel belangrijke als in wezen zeer onbelangrijke zaken betreffen.

Een voorbeeld dat bij ons nog steeds circuleert als een aardige anekdote, is wel het verhaal van een van onze vrienden die werd aangeropen door een dame die haar breiwerk kwijt was geraakt en besloot haar inspiratief te helpen. In plaats van de meer gebruikelijke Antonius werd hij aangeropen om het verloren breisel op te sporen. Hij wist dat het half voltooide werkstuk op een stoel lag. Het was hem niet goed mogelijk haar duidelijk te maken waar zij moest zoeken, daar zij op deze impulsen niet reageerde. Hij was echter wel in staat haar de impuls te geven eerst eens even op een bepaalde stoel te gaan zitten, zij zat en voelde toen zeer duidelijk de impressie van haar breiwerk in haar zitvlak. Zij kon dus constateren de gevraagde hulp werkelijk te hebben ontvangen, zij het op een wat ongebruikelijke wijze.

Deze reactie was kentekenend voor de wijze van handelen van onze vriend Henri. Hij is altijd weer geneigd naar doorslaggevende middelen te zoeken. Er zijn dan ook nog wel meerdere van dergelijke gevallen geweest. Ik koos er een, dat zich afspeelde in uw eigen omgeving. Maar u zult wel begrijpen dat ik hiermee moet volstaan, daar ik deze eerste helft van de avond moeilijk geheel kan gaan wijden aan hetgeen onze vriend inspiratief heeft uitgehaald. Ofschoon ik moet toegeven dat vele van deze uiteindelijk toch geslaagde ingrepen ook voor velen van ons een lustige herinnering zijn.

Ik heb u dit voorbeeld aangehaald om duidelijk te maken dat een inspiratie gegeven kan worden op een wijze die schijnbaar natuurlijk is, terwijl een beoogd doel bereikt wordt zonder dat in het bewustzijn van een persoon een impuls moet worden gegeven, die met het onderwerp in verband staat.

Een voorbeeld kan ook zijn: Een inspirerende geest heeft geprobeerd een mens te helpen en mogelijk ook te beschermen. Nu is er een ogenblik, dat deze mens in gevaar zal gaan verkeren, wanneer hij normaal zijn weg vervolgt. In een dergelijk geval is het veelal niet mogelijk zo snel duidelijk te maken wat er dreigt, dat een juiste reactie tijdig ontstaat. Wat doe je dan? De aandacht wekken voor iets in b.v. een etalage, of aan de rand van de weg, waardoor de mensen in overeenstemming met zijn eigen impulsen even pauzeert. Het gevaar wordt voorkomen. De reactie die dit tot stand brengt, wijkt echter sterk af van hetgeen een mens als gevolg van een inspiratieve werking meent te mogen verwachten. Hier is eenvoudig gezocht naar de eenvoudigste weg, een eenvoudigste en snelst werkzame factor waardoor het bewegingsmechanisme van een mens tijdelijk gewijzigd kan worden. Ook dergelijke gevallen behoren dus, gezien van uit ons standpunt onder inspiratie.

In het spiritisme vinden wij vele voorbeelden van entiteiten die inspiratief op gaan treden, soms zelfs heel kort na hun overgang. Maar dit doen zij, omdat zij nog bezig zijn met problemen van zichzelf, die zij nog op aarde menen te hebben. Dezen zijn te rekenen onder de 44 gevallen per 45, waarin wel sprake is van inspiratieve werking, maar het resultaat nauwelijks van enig belang kan worden geacht.

Om uw een voorbeeld te geven: Een jonge man sterft. Hij wil met alle geweld iemand nog duidelijk maken waar hij iets gelaten heeft. Hij is daarmee lange tijd bezig - gebrek aan ervaring - en weet de moeder uiteindelijk zover te brengen dat zij ontdekt, wat de zoon wat verborgen had achtergelaten. De vondst is niet waardevol, maar ontroert de moeder die de verklaring geeft: Ik had sterk het gevoel dat er hier iets moest zijn en heb daarom hier gezocht. Het feit, dat zowel dit gevoel als de wijze van zoeken in mindere of meerdere mate gedirigeerd werd door de geest van de overleden jonge man, heeft zij zich waarschijnlijk niet gerealiseerd.

Vaak zien wij dergelijke op zich onbelangrijke inspiraties ook voorkomen bij begrafenissen. U acht het juist bij deze gelegenheid inspireren van mensen mogelijk een wat sinistere aangelegenheid.

Maar menigeen die overgaat, houdt zich inderdaad bezig met de wijze waarop hij ter aarde wordt besteld. Er zijn er die dit met enige humor kunnen benaderen, maar zeer velen zijn voornamelijk bezorgd, dat alles waardig zal gaan opdat hun belangrijkheid op aarde nog eenmaal tot uiting zal komen. Zij proberen dan ook vaak sprekers te inspireren. Iets wat bij menige goed voorbereide toespraak tot aanwezigen en leeddragenden tot vreemde versprekingen heeft gevoerd. Misschien hebt u zelf dergelijke gevallen wel meegemaakt. De werking van al deze inspiraties vanuit de geest wordt bepaald en gericht door de eigen belangstelling van de geest en een eigen harmonie van de mens. Mogelijk zit u zich nu af te vragen welke geesten dan wel kunnen inspireren en welke geesten dit niet kunnen doen. Want ik heb u zo even reeds geesten genoemd, die nog geen 12 uren dood waren. Voor de meesten van u was dit kennelijk een nogal verbluffende mogelijkheid.

Nu is inspiratie gemeenlijk niet veel meer dan het manipuleren van hersenstromen. Wanneer je een volkomen gelijkvormigheid tussen eigen denken en het denken van een ander tot stand kunt brengen, kun je ook krachten projecteren, waardoor wijzigingen in eigen denken mede in de ander zullen ontstaan. Er ontstaat dan een afwijking van het gedachtenbeeld op aarde, geïnstigeerd door een gelijksoortige afwijking in de geest. Dankzij de uitgestraalde kracht is dan het beeld ook werkzaam in de stof. Maar dit zijn allen geesten van lagere sferen, die dit kunnen doen. Voor een werkelijk hoge geest liggen de mogelijkheden in dit opzicht vreemd genoeg minder gunstig. Inspiraties van werkelijk allerhoogste geesten hoeven wij op deze aarde eigenlijk niet te verwachten. Wat begrijpelijk is. Om te kunnen inspireren is een harmonie met het denken of desnoods de gevoelens van een mens noodzakelijk. Daarnaast moet je voor de stoffelijke mogelijkheden en inhoud een volledig begrip hebben en in staat zijn tot manipulatie van de menselijke hersenen of het menselijk organisme. Een hoge geest beschikt zeker over voldoende krachten om op een wat andere wijze duidelijk tot uitdrukking te brengen wat hij wil zeggen. Hij zal, zelfs wanneer de mogelijkheid onmiddellijk en zonder tussenkomst van anderen zou bestaan, zelden kiezen voor een mens die zijn bedoelingen niet geheel kan omvatten en zijn geïnspireerd waarden dan toch nog verkeerd overbrengt.

De geesten, die het meeste van de mogelijkheid tot inspiratie gebruik maken, behoren tot een besef, een sfeer, waarin het besef van vorm eerst juist verwaast is en het bestaan uitgedrukt wordt in vibraties. Of, zoals een gebruikelijke term in dit verband luidt: de wereld van klanken en kleuren. Voor dezen is enerzijds de eigen energie groot genoeg om desnoods langere tijd voldoende invloed uit te oefenen. Terwijl anderzijds de verbondenheid met de wereld en een begrip voor de processen op die wereld eveneens voldoende groot zijn om daar deskundig in te kunnen grijpen. Wij kunnen dus altijd onderscheid maken. Wanneer wij te maken hebben met b.v. kruis en bord, zo zal de originator van een dergelijke boodschap zelden hoger zijn dan ten hoogste het hogere zomerland. Het is duidelijk, dat ook vele van degenen die nog in het halfduister ronddolen en nog niet hun nieuwe toestand en wereld aanvaard hebben, evenals degenen die de waarheid omtrent het eigen ik nog niet aanvaarden, in de meerderheid zijn onder degenen die van dit middel gebruik zullen maken. Dit geldt voor inspiratie overigens evenzeer. Inspireren op zich is soms echter toch wel belangrijk.

Laat mij het als volgt stellen: Wanneer een mens die vele mensen kan beïnvloeden, op het juiste ogenblik het goede woord spreekt, zal zo een enorme kracht ontplooid kunnen worden in de wereld. In dergelijke gevallen kan een grotere en hogere entiteit wel beslissen, dat geïnspireerd moet worden en mogelijk zelfs bepalen, wat geïnspireerd moet worden. Mede uit een oogpunt van doelmatigheid komt het echter maar zeer zelden voor, dat deze hoge geest onmiddellijk en zelf de mogelijkheid tot inspireren gebruik maakt. Wij kennen dan een z.g. trapsysteem, waarbij de boodschap a.h.w. van sfeer tot sfeer wordt doorgegeven en door iemand die voldoende macht en bekwaamheid heeft, maar toch nog dicht bij de wereld staat, in de betreffende persoon wordt geïnjecteerd. De verwarringen die ook hierbij kunnen ontstaan, zijn soms lachwekkend.

Dank zij opdrachten van de Witte Broederschap is van deze methode b.v. gebruik gemaakt om iemand die belangrijk was op een bijeenkomst van diplomaten, eerlijk te laten zeggen wat hij wist en dacht. De uiting kreeg echter een karakter, dat eerder in een achterbuurt thuisbehoorde dan bij een diplomaat.

Wat bij de meeste aanwezige diplomaten en politici een dermate groot trauma tot stand bracht in de geest, dat zij deze waarheden met de uitdrukkingswijze onmiddellijk uit hun bewustzijn verdrongen hebben. Gelukkig waren er ook enkele publiciteitsmensen aanwezig die zelfstandig genoeg waren om alles te verstaan en daarvan, ondanks het verbod tot publicatie voor alle persberichten die dit voorval meldden goed gebruik wisten te maken.

In dergelijke gevallen gaat het om het beïnvloeden van de wereld of grote delen daarvan. Het is duidelijk, dat inspiratieve inwerkingen in een dergelijk verband grote gevolgen kunnen hebben. Maar wanneer wij het aantal van deze soort zouden willen vergelijken met de meer normale inspiratieve werkingen, dan komen wij tot ongeveer 1 inspiratie op de 3 á 4 miljoen andere. Dergelijke inspiraties zijn dus in verhouding zeer zeldzaam, zelfs wanneer hun werking beperkt blijft.

Wonderlijk is dat mensen een soort tweewegsverkeer tussen geest en mens verkeerdelijk ook wel als inspiratie aanduiden. Er zijn mensen die - door contemplatie en dergelijke methoden - de mogelijkheid hebben gevonden zich bewust op een bepaalde sfeer in te stellen en zo ook hun eigen impulsen naar de bereikte sfeer door kunnen geven, terwijl zij natuurlijk zelf de boodschappen van die sfeer in zich opnemen en verwerken. Bij deze mensen is er echter geen sprake van een eenzijdige beïnvloeding. Er is eerder sprake van een reële dialoog. Omdat het effect hiervan voor anderen verbluffend is en deze personen vaak over kennis en feitmateriaal kunnen schikken op een redelijk niet verklaarbare wijze, noemt men ook dit vaak inspiratie. Volgens mij overigens geheel ten onrechte.

U vraagt zich waarschijnlijk nu af of en hoe u voor inspiratie in aanmerking kunt komen. Er zijn n.l. heel wat mensen die dit op prijs zouden stellen en hiernaar verlangen. Waarbij ik mij afvraag, waarom eigenlijk. Het is immers veel verdienstelijker en beter voor je bewustwording, wanneer je je eigen hersenen en vermogens gebruikt. Daarmee kom je wat verder dan met het lenen van hersenen en mogelijkheden bij de geest, vooral wanneer je dit doet voor doeleinden waar je zelf ook wel wat in zou kunnen bereiken. Mogelijk vraagt men om inspiratie, wanneer men meent zelf geen hersenen en vermogens genoeg te hebben, maar dan zou je volgens mij ook niet kunnen beseffen, dat er een oplossing mogelijk is.

Trouwens, het ontvangen van inspiratie is gebonden aan de regels die ik u reeds eerder uiteen zette. Maar goed. Inspiratie ontvangen is in theorie voor elke mens mogelijk. Dit vergt, in tegenstelling met vele andere paranormale krachten en gaven, geen buitengewone gevoeligheden en geen zeer bepaalde instelling van meer geestelijke aard. Elk normaal mens kan dus een inspiratie ontvangen, maar hij zal dan wel op welke wijze dan ook in harmonie moeten zijn met een geest of met een sfeer. Deze harmonie kun je zelf nooit geheel en bewust bepalen. Wel kun je stellen: Op het ogenblik dat ik zelf, ongeacht waardoor, sterk geconcentreerd en emotioneel betrokken ben, is de mogelijkheid groot dat inspiratieve werkingen optreden. Indien daarbij het eigen denkproces, het eigen handelingspatroon redelijk juist is, zal de inspiratie dit niet veranderen, maar wel alles gemakkelijker en sneller doen gaan. Je zult dus niet bewust opeens anders gaan spreken b.v. maar wel gemakkelijker spreken, niet meer naar woorden behoeven te zoeken enz. enz. Zoals je bij een handeling niet meer over de volgende fase hoeft na te denken, maar alles als vanzelf voortgaat. Er is voor de mens vaak niet eens een kenbaar verschil. Eerst wanneer het gaat om zaken die de mens niet bewust weet of kan, terwijl op het juiste moment de kennis of vaardigheid toch op de voorgrond komen, zal men er op gaan letten.

Ik meen, dat elk mens in zijn leven vele malen inspiratieve waarden zal ontvangen, maar dat hij slechts een enkele maal zich hiervan vol bewust zal worden. Verder dient u er rekening mee te houden dat inspiratie door tweeërlei instelling kan ontstaan. Niet alleen harmonische, maar ook disharmonieën kunnen een contact met de geest vormen. Chaotische gevoelens geven een zekere aantrekkingskracht tot zo mogelijk zelfs een directe band met chaotische sferen - ofwel de duistere sferen. Het zal u duidelijk zijn dat, wat de chaos u zal inspireren, niet bepaald mooi en goed is, ook niet voor uzelf. Deze inspiraties komen zeer vaak voor, maar worden zelden als zodanig beseft. Ik zou u van dergelijke inwerkingen eveneens een voorbeeld willen geven.

Wij kennen het z.g. emotioneel feedback-verschijnsel. Wat wil zeggen dat een oorspronkelijke gedachte voortdurend herhaald wordt, en wel met toenemende intensiteit. Een geest kan dit tot stand brengen. Het is dus geen werking van het onderbewustzijn, ofschoon dit wel voorkomt. In zeer vele gevallen is het echter een niet bepaald lichtende entiteit, die dergelijke reacties vanuit zich tot stand brengt.

Iemand is driftig. De reden voor die drift op zich is onbenullig en dit zou snel beseft kunnen worden. Door deze gedachte echter met nadruk voortdurend te herhalen, ontstaat een toenemend emotionele toestand, waarbij steeds minder kans bestaat op een redelijke inschatting van de belangrijkheid van deze zaak. Het gevolg is een op de duur alle rede overweldigende emotie, die een verlies van alle beheersing ten gevolge heeft. Bij vele mensen bestaat primair reeds een neiging tot gewelddadigheid. Is dit het geval, dan kan door de inspirerende geest zelfs de mate en vorm van dit geweld vaak gedirigeerd worden. Hier kun je de geest natuurlijk niet geheel voor het ontstane geweld aansprakelijk stellen. Hij helpt de mens echter om metterdaad te doen, wat anders mogelijk tot alleen woorden of gedachten beperkt zou zijn gebleven. Aan de andere kant is het zo, dat heel veel mensen dingen denken, zonder ze te doen. Wat maar goed is voor de wereld, want anders zouden er op korte termijn heel wat mensen minder in leven zijn. Het zou overigens een oplossing zijn voor alle overbevolking. Wanneer elke mens in uw land, die met moord en doodslag in zijn gedachten rondloopt, zijn gedachten in de daad om zou zetten vanaf dit ogenblik af, zou de bevolking van uw land in rond 9 maanden terug lopen tot rond 8 miljoen inwoners. Wat overigens een theoretische mogelijkheid blijft, zoals u wel begrijpt. Gunstige of goede impulsen zijn eveneens in de meeste gevallen het gevolg van originele gevoelens of denkbeelden.

Iemand, die zoekt naar een uitdrukking voor een bepaald denkbeeld, zal door het omschrijven van zijn idee en zijn emotionele gebondenheden met een dergelijk denkbeeld over het algemeen ook een mate van inspiratie ontvangen. Wat dan betekent, dat nieuwe benaderingen en uitbeeldingsmogelijkheden in hem ontstaan op een wijze, die niet geheel redelijk te verklaren is. Dit komt vooral vaak voor bij z.g. artistieke inspiraties.

Een vorm van inspiratie, die nog veel meer voorkomt, is in wezen het gevolg van een in jezelf constateren van een nauw omschreven behoefte - een behoefte, die je zelf en lichamelijk niet onmiddellijk zou kunnen oplossen. In een dergelijk geval zul je wel degelijk een vraag stellen in jezelf, ook al realiseer je je dit niet altijd als zodanig. Is er enige harmonie met een entiteit of met meerdere entiteiten, dan is de kans groot dat zij u een antwoord geven, zij het door het inspireren van gedachten dan wel door het geven van stoffelijke mogelijkheid of vaardigheid.

U hebt mogelijk wel eens bemerkt dat er voor u dagen zijn, waarin de meest vreemde dingen onverwacht goed verlopen. Zie je vanuit de geest het verloop van een dergelijke dag, dan blijken harmonische en inspiratieve werkingen hierin een belangrijke rol te spelen. De oorzaak is veelal een instelling aan het begin van de dag, waardoor de mens tot een harmonie komt t.a.v. de dingen rond hem. Deze harmonie op zich is reeds gunstig, daar men dan juister pleegt te reageren. Maar daarnaast komt een extra: wanneer er op zo een dag problemen komen, die niet onmiddellijk en met eigen middelen op te lossen zijn, dan ben je door je instelling dermate harmonisch met bepaalde entiteiten, dat je daardoor tot een aanvulling van tekorten aan inzicht en vaardigheid komt. Zelfs tekorten aan energie zullen in dergelijke gevallen vaak aangevuld worden.

Deze aanvulling van de normale vermogens maakt het mogelijk boven alle verwachtingen te slagen. Zelfs dames kunnen van dergelijke "toevalligheden" meespreken. Ook wanneer zij even gaan kijken in een uitverkoop. U lacht? zo belachelijk is het toch heus niet. Want in elke alledaagse bezigheid kan inspiratie een rol gaan spelen. Stel dat u uitgaat om iets te kopen voor een ander of voor u zelf. U hebt een beeld van hetgeen u nodig hebt, ook al is dit nog niet in uw waakbewustzijn uitgekristalliseerd. Onder andere omstandigheden zou u waarschijnlijk, als zovele huisvrouwen, thuis komen met vele goedkope zaken, waar u in feite niets aan hebt, zodat dit in een donkere kast verdwijnen, tot het hun tijd wordt voor de asman.

Indien u echter emotioneel harmonisch bent met een entiteit, dan is de kans groot dat u a.h.w. wordt gedreven naar een zaak, waar u anders nooit komt mogelijk. U stapt desnoods te vroeg uit uw tram of parkeert u auto eigenlijk te vroeg, maar vindt dan ook precies, wat u nodig hebt. En dat dan bovendien nog heel goed en heel voordelig. Daar speelt inspiratie dan een rol. Er zijn immers zoveel entiteiten, die nog niet lang over zijn en die om de een of andere reden van u houden, u het beste gunnen, van u houden, dat zelfs de eenvoudige impuls; "ik wil dit of dat nu eens goedkoop op de kop tikken" reeds voldoende kan zijn om geestelijke werkingen aan uw normale handelen toe te voegen.

Ben je geestelijk wat gevoeliger en rijper, dan zijn de mogelijkheden en voor u en voor een geest aanmerkelijk groter. In dergelijke gevallen kennen wij het z.g. dirigistisch principe. Dit duidt niet, zoals u mogelijk zou denken, op een systeem van overheersing, maar wel op een voortdurende reeks van aanwijzingen. Het beste voorbeeld hiervoor is b.v. een handelsreiziger. Deze heeft zich voorgenomen een bepaald aantal personen op een dag te bezoeken met zijn artikel. Hij gaat op stap volgens zijn voorgenomen programma, maar krijgt dan het gevoel: Ik ga eigenlijk niet de goede kant uit. Ik heb er geen zin in zo voort te gaan. De man heeft tegenzin in een programma, dat hij zelf nog kortgeleden heeft opgesteld. Toch is hij wel degelijk van plan die dag een goede productie te maken. Hij volgt zijn impuls, gaat een geheel andere kant uit, bezoekt mogelijk enkele mensen voor de eerste maal, bezoekt anderen nog eens, die hij eerst kort geleden heeft bezocht. Het lijkt onlogisch, maar waar hij komt is hij kennelijk nodig. Iedereen is thuis, iedereen heeft tijd voor hem, hij krijgt zijn orders. Zou deze man zijn normale route gevolgd hebben, dan zou dit waarschijnlijk niet het geval zijn geweest en zou hij aanmerkelijk minder hebben omgezet. Dergelijke impulsen komen zeer veel voor. Maar alleen iemand die redelijk gevoelig is kan er gebruik van maken.

Je kunt je instellen op mensen. Er zijn personen die zich interesseren voor de mens. Dergelijke mensen hebben vaak een behoefte anderen te helpen. Wat een harmonisch principe vertegenwoordigt. Stel, dat deze mensen enigszins gevoelig zijn. Dan zullen zij bij een ieder die zij ontmoeten, de juiste toon aanslaan, a.h.w. als een soort leke-psycholoog door het leven gaan, zo een ieder de kans gevende zijn problemen te uiten en een oplossing daarvoor suggererend. Heel vaak gebeurt dit laatste, zonder dat de tot helpen bereid zijnde mens zelf begrijpt wat hij gezegd heeft of waarom. Want hij heeft gewoon spontaan geantwoord en zal nooit of eerst veel later kunnen beseffen, dat juist dit antwoord voor de betrokkene een grote betekenis had en zo hem geholpen heeft zijn eigen probleem anders te benaderen of te bezien.

Hiermee hoop ik mede duidelijk te hebben gemaakt dat inspiratie voor u allen mogelijk is, maar dat u er niet in het bijzonder er op hoeft te gaan zitten werken om te zien, of er uit de leiding van boven mogelijk een goed denkbeeld zal komen. Wanneer u harmonisch bent op een bepaalde wijze, is de kans heel groot dat u de nodige inspiratie zult ontvangen. Bent u sensitief, dan zult u in verhouding een groter aantal inspiraties ontvangen, terwijl de kans groot is dat u zelfs zonder dit te beseffen - daarmee meer en juister zult werken dan anderen. Daarmee bent u hopelijk gerustgesteld. Ook u zult in uw bestaan vele malen geïnspireerd worden. Maar wat doet u er mee, dat is wel de vraag.

Naast het genoemde zijn er vormen die wij van onze zijde wel als inspiratief beschouwen, maar waarvoor mensen een andere naam plegen te hebben, omdat zij mede berusten op omstandigheden die voor de mens sterker spreken dan de impulsen, waardoor hij gericht wordt. Neem de bekende ritmen. Er zijn golvingen in het leven. Zo is er een ritme van 3 dagen veel energie, één dag overgang naar de volgende fase, 3 dagen weinig energie, dan weer overgang, veel energie en zo verder. In het genoemde geval hebben wij te maken met een maancyclus van 28 dagen, die twee positieve en twee negatieve fasen omvat. Maar dit behoort tot een ander onderwerp. U zult echter wel kunnen begrijpen dat - wanneer u zich vol energie voelt - u veel milder ingesteld zult zijn op reageren op inspiratie. Fijne geestelijke impulsen zullen u in deze periode vaak ontsnappen, tenzij u zelf buitengewoon gevoelig zou zijn, wat ik in het verdere betoog dus even buiten beschouwing laat.

Stel: er is algemeen een negatieve energiefase. De meeste mensen zijn wat loom, wat trager dan normaal. Op dit ogenblik kan een denkbeeld vanuit de geest naar alle mensen worden gezonden. In een stad als Den Haag, met rond 500.000 inwoners, zullen dan 200 tot 300.000 mensen bereikt worden. Een enkel bepaald denkbeeld, een bepaalde impuls, kan dan dus naar de gehele gemeenschap worden uitgezonden en geënt worden op het menselijk denken en de energietendens, waarin de mensen leven. Deze methode die ook door de Witte Broederschap nogal eens wordt gebruikt, vooral wanneer het er om gaat de mensen tot bepaalde acties aan te zetten of bestaande activiteiten af te remmen, toont duidelijk aan dat vooral bij niet zuiver persoonlijke contacten de geest in de negatieve energiefase van de mens de grootste kans heeft iets te bereiken. Waarmee ik het voornaamste wel heb gezegd over dit onderwerp. Maar ik bemerk dat u nog het een en ander wilt weten over de mogelijkheid, langs deze wijze in contact te blijven met uw dierbare voorgangers en geliefden.

Wanneer iemand op de aarde geleefd heeft en u hebt aan die mens verplichtingen gehad, of deze had verplichtingen tegenover u, dan wel u hebt bepaalde intense belevingen gedeeld, zo vormt dit een band, die na de dood blijft voortbestaan. Deze band is gemeenlijk emotioneel en minder sterk in de rede verankerd. Wanneer u nu in problemen zit, die samenhangen met iets wat u met een dergelijke persoon aan ervaren gedeeld hebt, dan zal deze entiteit wel bijzonder snel bereid zijn u te helpen en daarin ook veel kracht leggen, wanneer u t.m. wilt luisteren. Wanneer u behoort hebt tot een bepaalde groep, zo is het wel duidelijk, dat ook bindingen met die groep mede bepalend zullen zijn voor wat u bent, wat u denkt, voor uw geestelijke afstamming. In dit verband kan het dus wel degelijk verschil uitmaken of je katholiek bent, theosoof, boeddhist of iets anders. Je hebt tot de groep behoord. Wanneer die groep bovendien een zekere beslotenheid en samenhang kende, is dit een basis van bijzonder sterke contact mogelijkheden, die echter voornamelijk emotioneel zijn.

Geloof e.d. zijn altijd emotioneel. De ratio, die daarbij gehanteerd wordt, is t.a.v. het geloof dermate irrationeel en eenzijdig blind, dat de werking van de rede in dergelijke banden gemeenlijk te verwaarlozen is. Hebt u tot een groep behoort en is er geen sprake van sterk persoonlijke bindingen als omschreven, dan is de kans zeer groot, dat overgegangene leden van die groep geneigd zijn u te inspireren. Is er sprake van een groep met een hoog geestelijk bewustzijn dan is het zelfs niet noodzakelijk, dat de u inspirerende persoon reeds overgegaan is en kan een op aarde levende mens als inspirator optreden, mits natuurlijk een voldoende harmonie met u bestaat. Mensen kunnen dus, zonder fysiek contact of zelfs een lichamelijk, kennis hebben van elkanders bestaan, elkaar inspireren, soms zelfs over grote afstanden en met grote regelmaat. In dit verband is mij een geval bekend van mensen die zich bezighielden met oosterse filosofie en denkwijzen. Dezen werden toen in uw eigen land geïnspireerd door goeroes, die op dat ogenblik in India leefden. Ook bij mediamieke uitingen bestaat deze mogelijkheid. Zo is het wel voorgekomen dat door een medium in uw eigen land iemand sprak, die op dat ogenblik in Tibet leefde. Dit is overigens alweer enige tijd geleden.

Ik maak u daarmee hopelijk duidelijk, dat onderlinge beïnvloeding langs inspiratieve weg ook voor levenden mogelijk is. Dit is dan geen telepathie, omdat er geen directe denkbeelden worden overgebracht. Er is, zonder dat dit door beide partijen gemeenlijk ten volle wordt beseft, in dergelijke gevallen sprake van een overdracht van inhoud. Deze vorm van inspiratie komt niet zo vaak voor. Indien wij een norm willen geven, kunnen wij zeggen dat beïnvloeding in de stof tussen groepen of personen op de 900.000 inspiratieve werkingen gemeenlijk slechts eenmaal voorkomt. Spreken wij echter over onderlinge onbewuste beïnvloedingen buiten lichamelijke aanwezigheid tussen leden van een kleine besloten groep, dan blijkt, dat 1 op de 12 inspiraties aan de groep en de harmonie van die groep te wijten zijn. Gaat iemand van die groep over, dan zal hij harmonisch blijven met alle leden van die groep, zolang de inhoud van de groep en de emotionele inhoud van die groep niet te sterk verandert. Zo iemand zal dan geneigd zijn op alle problemen te reageren die in de groep bestaan, maar dan wel vanuit een eigen besef, dat met de groep op aarde nog sterk verwant is en dus geen inspiraties zal geven, die sterk van de gangbare inhoud van de groep af zullen wijken.

Laat mij het zo stellen: Er is een zwartekousen kerkje. Dit is een kleine, zeer besloten religieuze groep, met een zeer bepaalde opvatting omtrent God en de wijze van leven die voor de mens voorgeschreven en noodzakelijk is. Een van de leden van die groep gaat over. Deze kan misschien ontwaken in een veel ruimere en wijdere wereld. Maar wanneer hij in harmonie komt met iemand van de groep en deze inspireert, zal hij dit nog steeds doen in de termen van die groep en volgens de emoties en waarden van die groep. Indien de basis van de groep b.v. een angst is voor de toorn van God, zal de reactie van de inspirerende geest daarop gebaseerd zijn, ondanks het feit dat hij mogelijk zelf reeds heeft ervaren dat het Licht niet iets is wat je moet vrezen, maar waaraan je deel moet hebben.

Deze groepsrelaties bestaan ook in een grotere en minder bepaalde vorm. Wanneer wij b.v. te maken hebben met 'n ethische groep of een natie - waarbij niet van belang is hoe kunstmatig deze van structuur is, mits zij maar lang genoeg bestaat - is er een soort volks of groepsgeest voor de groep. Je zou b.v. kunnen stellen, dat de Nederlanders een bepaalde figuur kennen die speciaal tot dit volk behoort. Deze figuur is ontstaan door eigen denken, taal, eigen sociale en andere waarden van het volk en heeft astraal vorm gekregen. Het is dus een soort schil, waarin echter heel wat energie pleegt te liggen. Deze energie kan gebruikt worden door elke entiteit die zich met het volk of de groep een voelt en zal hierdoor een vaak zeer grote invloed op het volksdenken, volksgedrag en volksgeweten uit kunnen oefenen.

Binnen een enkele natie kunnen meerdere etnische groepen bestaan. In wit Rusland - Europees Rusland dus - leven tussen de 30 en 40 verschillende etnische groepen. Elk van deze groepen heeft dan een eigen entiteit. Deze mensen geloven mogelijk niet in een hiernamaals of een God, maar dit product van hun gezamenlijk leven en denken bestaat toch. Het komt zelfs voor, dat zij reacties van deze entiteit of werken, door geesten met de kracht van deze astrale entiteit volbracht, met alle kracht afwijzen. Maar zij kunnen zich daaraan nimmer geheel onttrekken, zolang zij daarmee harmonisch zijn.

De volgende anekdote illustreert dit wel. In de buurt van Kresnowje (?) was een klooster, dat eens voor de gehele streek grote betekenis had. Bij dit klooster werd een kluizenaar begraven, die uit die omgeving stamde en zeker een eigenaardig man genoemd mag worden. Deze geest had de neiging zich op aarde nog wel eens te vertonen, vooral bij dit klooster. De verklaring ligt in het feit dat deze geest sterk aardgebonden was, maar gelijktijdig zeer sterk geïnteresseerd in de groep, die hij als "zijn" mensen beschouwde. De revolutie kwam. In de eerste tijd vertoonde het spook zich wat minder, maar toen de omgeving wat meer tot rust begon te komen, wat rond 1920-21 gebeurde, vertoonde hij zich weer regelmatig op het kerkhof.

Het is duidelijk dat dit in de buurt heel wat opzien baarde. De partij zond dan ook een overtuigd godloochenaar die gelijktijdig commissaris van politie en politiek commissaris was. Deze man zou het geheim van de verschijning wel eens snel even oplossen en zo de streek van haar bijgeloof zuiveren. De man had het voordeel dat ook hij in die buurt was opgegroeid. De man heeft alles nagezocht. In het klooster was een jeugdhuis gekomen. Hij onderzocht of mogelijk de kinderen voor spook speelden. Daarna ging hij onderzoeken of er mogelijk in de buurt het een of andere projectieapparaat te vinden was, waarmee de geest op een muur of zo geprojecteerd kon worden. Ook dit bleek niet te vinden. Daarna heeft hij alle graven onderzocht, onder alle grafstenen gekeken. Maar ook daar vond hij vele dingen, behalve hetgeen hij wenste: een verklaring voor het verschijnen van deze geest, die hij nu zelf meerdere malen had gezien. De man werd hierdoor dermate zenuwachtig, dat hij helpers meenam en bij het verschijnen van de geest met 2 pistolen en 3 geweren op het spook liet schieten. Dat, zoals u begrijpt, zich hiervan niets aantrok en als kluizenaar in ruste vriendelijk glimlachte.

Het spook bleef verschijnen en kondigde door zijn verschijnen vaak bepaalde gebeurtenissen aan. De mensen hielden daar rekening mee. Men zei zelfs: Wanneer Grogorowitsch zich toont, zijn er rampen op komst, verberg dus je bezit, want de belastinggaarden zijn op komst. De commissaris echter kon dit alles niet verwerken. Hij werd in een zenuwinrichting opgenomen en scheen voortdurend in gedachten met het spook te worstelen. Toen de man na enige tijd stierf, waren zijn laatste woorden: Dit is niet mogelijk.

Het spook bleef in functie tot 1932. Sommigen beweren, dat het zich ook nog in 1942 een laatste maal toonde - maar daar dergelijke dingen doodgezwegen worden - zijn hiervoor geen getuigen te vinden.

Dit is historisch. Opvallend is de inspiratieve waarde van deze verschijning voor de groep. Let wel: een ieder wist van wie de verschijning was, ook al is daarvoor geen verklaring te vinden. Het optreden van de verschijning gaat gepaard met of is het product van bepaalde voorgevoelens bij de mensen in de omgeving, die meestal uitkomen. Al kan men niet zeggen dat de verschijning identiek was met een bepaalde geest, zo mag toch wel gesteld worden dat haar verschijnen samenviel met, of mogelijk het gevolg was van een kennis, die men in de omgeving opeens bezat, zonder dat hiervoor een redelijke verklaring te geven was. Bovendien mag wel worden gesteld, dat de mensen van deze groep toch altijd nog een groep van vele duizenden, door deze verschijning werd beïnvloed, terwijl - en innerlijk zowel als maatschappelijk - tot bepaalde veranderingen kwam als gevolg van deze invloed.

Een verder opvallend verschijnsel is dat er heel wat mensen waren die een dergelijk verschijnsel niet konden verdragen, maar dat alleen degenen uit de groep, mensen dus die uit de omgeving stamden, door hun verzet krankzinnig zijn geworden - enkele tientallen - terwijl onderzoekers uit o.m. Moskou de verschijning zelfs nooit hebben kunnen waarnemen. Wat betreft het optreden van krankzinnigheid: volgens mij is dit de eigen schuld van de betrokkenen. Zij verdroegen niets, wat een aantasting van hun eigen denkwijze zou kunnen betekenen. Indien de inspiratie alleen hen bereikt zou hebben zouden zij deze wel verdrongen hebben. Nu echter bleek deze overal in de omgeving werkzaam te zijn, zodat zij niet konden ontkennen een soortgelijke beïnvloeding te ondergaan. Voor de op zich bekwame politiecommissaris geldt bovendien nog, dat hij geen enkele uitweg had, daar juist het verschijnsel, dat hem mateloos ergerde, behoorde tot een taak die hem was opgedragen.

Dergelijke dingen komen dus ook voor. Denk niet dat een inspiratieve werking alleen maar en dan voor iedereen gunstig is, zelfs wanneer de invloed op zichzelf harmonisch is. Ook de beste inspiratie, die u voortdurend gegeven wordt kan, wanneer zij geheel strijdig is met hetgeen u wilt geloven, wilt doen en zijn, voor u een beproeving betekenen. U kunt u tegen dergelijke dingen echter wel afschermen, wanneer u het volgende weet en aanvaardt: Elke inspiratie kan alleen ontstaan op basis van een harmonie of disharmonie. Wanneer ik bepaalde denkbeelden en impulsen opeens en op een voor mij zelf normaal onverklaarbare wijze vertoon, moet er in mij iets bestaan, waardoor deze dingen voor mij belangrijk zijn. Er moet in mijzelf een basis zijn voor al wat mij zo wordt gezonden. Indien ik deze basis ken, kan ik mijn houding en inzichten althans zover wijzigen dat ik tegenover deze delen van mijn eigen wezen - en dus ook tegenover alle daaruit voortkomende inspiratieve impulsen - onverschillig wordt. Dan zal een soort onaantastbaarheid ontstaan, waardoor de invloed steeds minder wordt en na korte tijd zelfs niet meer voor u merkbaar op kan treden.

Wanneer u werkt met krachten uit de geest, zo kunt u dit natuurlijk volgens eigen begrippen en weten doen. Maar u kunt natuurlijk ook alles laten gebeuren, dus u alleen baseren op de invloeden, krachten, denkbeelden van een ander. Wanneer dit laatste het geval is, werkt u inderdaad inspiratief. Dat is de verklaring voor het maken van juist deze gebaren, het kiezen van juist deze benadering van een medemens enz. U kent hiervan zelf de reden niet. Indien de kracht en persoon die inwerkt niet beseft wordt, kun je de inspiratie maar beter laten gaan. Probeer dan maar niet deze tijdens de beïnvloeding te herkennen of te ontleden. Dat kunt u dan beter achteraf doen. Op het ogenblik, dat u een inspiratieve werking wilt omzetten in een redelijk begrip, brengt u een strijdigheid in uzelf teweeg, waardoor zowel de mogelijkheid te werken met geestelijke krachten, als de mogelijkheid iets te presteren voor anderen, verdwijnt.

Nog een laatste raad voor u allen: Wanneer u een inspiratie krijgt, zo kan deze nooit in de plaats treden van een werk, dat u zelf zou moeten volbrengen. Het is een gebruiksaanwijzing, een handleiding. Maar daarmee moet u dan zelf verder werken. Ook wanneer u geïnspireerd wordt tot b.v. het uitspreken van een mooie redevoering, zo is dit op zich niet voldoende.

U zult dan zelf moeten werken met de sfeer, de stemming de begrippen en problemen, die als gevolg van dat betoog zijn ontstaan. Pas wanneer u daarmee werkt en daarmee ook resultaten weet te boeken, kunt u zeggen dat die inspiratie voor uzelf en uw bewustwording belangrijk is geweest.

Vraag: Kan je eigen hoger ik inspireren?

Antwoord: Dit noemen wij geen inspiratie, overschoon een overdracht van weten of krachten wel mogelijk is. Uw hoger zelf is immers deel van uw ego, het is geen invloed van buitenaf. Wij kunnen daarom in dergelijke gevallen ten hoogste spreken over een tijdelijk grotere integratie in het ego. Er zijn vele dingen die doen denken aan inspiratie, zonder dit ook werkelijk te zijn. Wanneer b.v. uw eigen onderbewustzijn de leiding tijdelijk overneemt, zo kunt u dit wel inspiratie noemen, maar in de ware zin van het woord is het dit niet. Wanneer het eigen ik, de eigen psyche, een rol speelt in deze inspiratie, zult u echter daarin vele punten die aan uzelf en uw denken sterk verwant zijn, herkennen, terwijl geen kennis wordt geuit die u in geen geval zou kunnen bezitten.

Is dit voldoende?

Vraag: Is inspiratie nauw verwant met intuïtie?

Antwoord: Intuïtie en inspiratie zijn twee geheel verschillende zaken, die echter in hun resultaten voor de mens wel op elkaar gelijken. Wanneer wij te maken hebben met inspiratie, zo hebben wij te maken met een ingrijpen, een inwerken, invloeden van anderen op ons. Wanneer wij te maken hebben met intuïtie, is er sprake van een persoonlijke gevoeligheid, die mogelijk niet altijd met redenen omkleed haar conclusies kan geven maar toch wel geheel uit het eigen ik voortkomt. De intuïtie behoort echter geheel tot de eigenschappen en bewustzijnsinhouden van het eigen ik, zodat inwerkingen of invloeden van anderen geen rol spelen. Dat is het verschil.

Vraag: Wanneer men een brief of artikel schrijft en dit gaat vlot, zo blijkt vaak dat men precies uitscheidt op de laatste regel. Bij toespraken blijkt vaak dat je, vlot sprekende, precies binnen de tijdslimiet blijft. Wat is dit?

Antwoord: Dat kan uit uzelf voortkomen, U houdt a.h.w. een bepaalde maat aan in uw onderbewustzijn en stelt alles daarop af. Haast automatisch zal men dan zijn betoog, artikel, voegen naar de maat die men onbewust als basis heeft genomen.

Het is natuurlijk ook mogelijk dat een ander u inspireert, maar dan zal deze andere persoonlijkheid toch domineren. Er zullen dan afwijkingen zijn in taalgebruik, in indeling, kort om, het is anders dan u normaal doet. Het werken met een bemeten ruimte is dan over het algemeen beter, zowel wat tijd als schrijfruimte betreft. Dit is echter een niet al te veel voorkomende inspiratie. De meest voorkomende houdt in dat u wel de denkbeelden ontvangt, maar dezen in eigen termen en op de voor u normale wijze tot uiting brengt. Wordt daarbij precies maat gehouden, dan is het ook in dat geval toch in de eerste plaats een kwestie van het eigen onderbewustzijn. U mag bij dit alles verder niet vergeten dat zowel tijd als ruimte voor een geest een wat andere betekenis hebben dan voor u, zodat een werken op tijd of binnen een bepaald kader voor de geest moeilijker is dan voor u. Alleen bij een in beslag nemen van een lichaam beschikt de geest tijdelijk over referenten t.a.v. tijd en ruimte en is een perfecte indeling daarvan werkelijk mogelijk.

Ik neem aan dat u nu eerst wilt gaan pauzeren. Nadien kunt u uw vragen over dit onderwerp verder stellen. Ik dank u voor uw aandacht.

BEANTWOORDING VRAGEN

Goedenavond nogmaals, vrienden.

Wij zullen ons nu wijden aan de schriftelijke en andere vragen.

Vraag: Wanneer men worstelt met een levensprobleem, vindt men vaak een antwoord in een opengeslagen boek. Men noemde dit bibliomantie. Speelt inspiratie hierbij een rol. Wat is het dan bij de I-Tjing? Hier wordt altijd gezegd dat de eigen associaties de oplossing aandragen.

Antwoord: Ik dacht dat dit ook gold voor het openslaan van een boek of de bijbel. De moeilijkheid bij een mens is gemeenlijk de volgende: Wanneer hij een probleem heeft, kijkt hij zich daarop dood. Er komen geen nieuwe impulsen en gedachten meer, men draait in een kringetje rond. Een werkelijk groot probleem voor een mens betekent gemeenlijk ook een probleem, dat hij niet kan overzien. Nu slaan wij een boek open, prikken desnoods nog een regel en stellen dat daarin het antwoord zal liggen. Men neemt hiervoor, ik geef het toe, graag de bijbel. Ik vraag mij wel eens af, hoe men dan toch tot een oplossing, een antwoord meent te komen, wanneer men toevallig in de geslachtslijsten terecht komt. Toch zijn er mensen die ook hierin een nieuwe impuls schijnen te vinden. Deze mensen vragen zich immers nu niet meer af, hoe het probleem op te lossen, maar vragen zich eerder af, hoe de gevonden regel op het probleem toepasselijk zou kunnen zijn. Daardoor wordt de impasse in het denken dan vaak doorbroken en vindt men een nieuwe visie, een nieuwe benadering.

Verder speelt het een rol dat degenen die zich zo een nieuwe benadering verschaffen, in het orakel meestal nog al vertrouwen hebben. Dit helpt hen tot een besluit te komen en zo tot een meer daadwerkelijke oplossing van hun problemen over te gaan.

Vraag: Waarom hebben de chinezen dan de I-Tjing bedacht, waarom heeft dit dan een zo enorme verbreidheid gekregen?

Antwoord: In de eerste plaats is de I-Tjing niet een boek, dat door "de chinezen" is geschreven. Een taoïstisch filosoof heeft dit magische systeem ontworpen. De verbreidheid daarvan is in het eigen land betrekkelijk hoog geweest. Maar dit systeem is nog niet zo lang in het westen bekend en wordt daar zeker niet algemeen gehanteerd of zelfs maar gekend. Daarom zou ik van een enorme verbreidheid ook maar liever met enig voorbehoud spreken.

Wanneer wij zien, waar het hier om gaat: wij werpen staven of munten die aantallen positief en negatief geven, Hierdoor komt men uiteindelijk tot de samenstelling van een vierregelig vers. Oorspronkelijk waren dit verzen, die uit 4 lettertekens bestonden. Deze regels gaan wij dan interpreteren op de vraag die wij gesteld hebben. Hierdoor maken wij in ons onderbewustzijn veel los. Wij vinden associaties, die wij normalerwijze geen aandacht zouden schenken.

Er is dus inderdaad een mogelijkheid hierin om onderbewuste kennis en bepaalde vormen van sensitiviteit door de raadpleging van het orakel in het bewustzijn op de voorgrond te plaatsen. De praktijk wijst echter uit, dat als een zuiver wichelboek dat dus alleen maar voorspelt, de I-Ching niet bepaald betrouwbaar is, althans niet in meerdere mate dan eveneens magisch genoemde droomboeken en andere wichel systemen die, goed bezien, in hun werkingen immers eveneens een beroep doen op reactie vanuit het onderbewuste. In de I-Ching is een ding van groot belang: degene die het werk opstelde, was zelf sterk overtuigd van een systeem, waarin de kosmos bestaat, zodat alles zijn eigen vaste plaats en waarde heeft. Hij heeft dit waardebegrip mede in dit wichel boek vastgelegd en brengt de mensen een systeem. Door dit systeem, dat buiten de normen der redelijkheid ligt, kan de mens zich vaak beter realiseren wat zijn verhouding tot en zijn reactie op zijn eigen werkelijkheid is.

Is dit voldoende?

Reactie: Ik vind hierin iets onbevredigends, vooral na alle mogelijkheden die u voor de pauze opnoemde om mensen te beïnvloeden.

Antwoord: Er is inderdaad bij de mensen die een orakel raadplegen, vaak een zeer grote behoefte aan leiding, als het even kan van hogere machten. Maar maakt deze behoefte mijn verklaring daarom minder juist. Ik kan mij voorstellen, dat mijn - feitelijk en juist - antwoord voor velen onbevredigend zal zijn. Want degene die in moeilijkheden zit, heeft meestal de hoop dat een ander, desnoods het noodlot, de zaken voor hem op zal knappen.

Juist voor dergelijke mensen is het een wonderlijke ervaring, wanneer zij tot de conclusie komen dat je, ondanks het orakel, in feite toch alles zelf doet. Want dat impliceert, dat je ook zonder dit middel de juiste oplossing e.d. zou kunnen vinden.

Door het beroep op het orakel heeft men dus in feite bewezen zijn eigen capaciteiten niet voldoende te gebruiken want zo voelt men dit gemeenlijk aan. En daarin ligt dan het onbevredigende. Let wel: ik ontken niet dat door bepaalde wijzen van concentratie en je instellen de mogelijkheid inspiratie te ontvangen groter wordt. Maar ik kan toch moeilijk gaan stellen: wanneer u nu maar de I-Ching gebruikt, wordt u geïnspireerd. Want de kans dat dit werkelijk zo zou zijn, bedraagt niet meer dan 1 op 100. Wanneer men in de bijbel prikt, zo zou men willen dat ik zou zeggen dat men dan ook verder door God wordt geleid en geïnspireerd. Maar dat is nu eenmaal niet waar. Ook in dit geval is de kans dat er een werkelijke inspiratie is en dan nog van de een of andere geest, komt 1 op 100.

Vraag: U hebt gezegd: je krijgt niets voor niets. Maar hoe zit het dan wanneer je geïnspireerd wordt?

Antwoord: Wanneer je geïnspireerd wordt, krijg je een beetje werkmateriaal, waar je zelf iets van moet maken. Om het eenvoudig te maken: Stel dat ik een kunstenaar inspireer tot een bepaalde voorstelling. Dan zal hij zelf eerst de mogelijkheden en middelen moeten zoeken om in de stof het beeld, dat ik hem toon te benaderen. Wanneer ik iemand een melodie inspireer, dan zal degene die mijn inspiratie ontvangt, nog altijd moeten proberen deze op te tekenen en om te zetten in iets, wat op aarde mogelijk is. U hebt een probleem. Ik inspireer u en geef u een denkbeeld, waardoor uw probleem opgelost kan worden. Maar dan zult u zelf dat denkbeeld moeten gebruiken en omzetten in werkelijkheid om tot een reële oplossing te komen.

Inspiratie is een hulpmiddel, niet de eigenlijke oplossing van een probleem, ook al zouden de mensen het graag anders zien. Aan het begin van de lezing heb ik opgemerkt en ik wil dit nogmaals nadrukkelijk herhalen: Velen denken: inspiratie bespaart transpiratie, maar dat is zeker nooit waar.

Vraag: Hoe komt het dat de geest de voor de mens reële omstandigheden van uit zijn geheel andere wereld toch beter kan zien dan de mens zelf?

Antwoord: Het komt wel voor, dat men gebruik maakt van een bepaalde oplossing die in het denken van een mens wel aanwezig is maar door hem nog niet gerealiseerd werd. Meestal is het echter nog veel eenvoudiger. Om een gelijkenis te gebruiken: Wanneer er een zeer ingewikkeld verkeersknooppunt is, zo bouwt men tegenwoordig een soort toren, waarin de verkeersleider dan plaats neemt. Daardoor kunnen de leiders van het verkeer de situatie dan juist overzien, iets wat voor iemand die te midden van het verkeer staat, zelden mogelijk is.

De geest staat wat verder van de materie en haar problemen af, beziet alles meer algemeen. Juist daardoor kan zij wanneer zij met menselijke problemen wordt geconfronteerd en dezen ook maar enigszins begrijpt, het geheel daarvan eenvoudiger overzien en zo een gemakkelijker benadering vinden tot de werkelijke essentie daarvan.

Deze benadering is dan gemeenlijk juister dan voor een mens mogelijk zou zijn, omdat men rekening kan houden met meer invloeden en omstandigheden, waaronder ook die, welke de mens op dat ogenblik nog niet kan zien of beseffen. Juist door dit grotere overzicht zal een gegeven raad van menselijk standpunt uit onredelijk zijn. Aan de andere kant zal de geest veelal slechts algemene richtlijnen kunnen geven, omdat zij zich onvoldoende in de plaats van de in de stof levende eenling kan indenken.

Vraag: De geest behoeft daarvoor dus geen visuele beelden van de mens te ontvangen?

Antwoord: Wanneer er sprake is van een persoonlijke inspiratie - er zijn ook andere wijzen - is er een harmonie en zal dus de aanleiding inderdaad gelegen zijn in visuele beelden of emotionele uitstralingen en gedachten van een mens. Maar dit betekent lang niet altijd dat de inspirerende geest het ontvangen gedachtenbeeld als juist zal aanvaarden en zich daarop zal baseren.

Men ent een dergelijk ontvangen gedachtenbeeld dan vaak op een beeld van de werkelijkheid, zoals men die beseft, soms dankzij anderen, zo ook wel uitgaande van waarnemingen die in de geest werden gedaan. Dan legt men deze beelden a.h.w. op elkaar en zegt dan tot zichzelf: daar liggen de discrepanties, dat is dus het verschil. Waarop men dan inspireert op een wijze waarop die discrepantie zo klein mogelijk zal worden, terwijl de gewenste ontwikkeling voortgang kan vinden.

Vraag: Kun je ook vragen om inspiratie?

Antwoord: Dit is niet juist geformuleerd. Je kunt vragen om hulp en dan kun je een inspiratie krijgen, maar de hulp die wordt gegeven, kan evengoed in een andere vorm tot je komen. De mogelijkheid bestaat verder dat een vragen om hulp zo intens gebeurt, dat hierdoor inspiraties en hulp mogelijk worden, die zonder deze concentratie niet of veel moeilijker te geven zouden zijn.

Vraag: Is helderziendheid ook inspiratie?

Antwoord: Het is theoretisch mogelijk dat men u een beeld oplegt, dat u met eigen gevoeligheid niet waar kunt nemen. Dan zou men dit wel inspiratie kunnen noemen, naar ik veronderstel. Werkelijke helderziendheid is echter een gevoeligheid, waardoor men in staat is zaken aan te voelen of waar te nemen, die voor anderen niet zichtbaar zijn, terwijl de ontvangen indrukken worden omgezet in een visuele hallucinatie.

Laat mij ten laatste nog enkele punten heel duidelijk stellen, mede gezien uw vragen.

Bij inspiratie is er altijd sprake van een andere persoonlijkheid, in de stof dan wel in de geest, die u beïnvloedt en zo in uw eigen persoon een verandering tot stand brengt. Alle andere paranormale verschijnselen, waarbij op welke wijze dan ook sprake is van een domineren van een mens, maar deze geen vrijheid van reageren heeft, mogen niet worden beschouwd als inspiratie. Het kenmerk van inspiratie is juist de vrijblijvendheid er van. Je kunt anders, niemand dwingt je om tegen wil en dank door te gaan. Niemand ook zegt je, dat dit de enig juiste gedachte is, Het is eenvoudig een impuls die je ontvangt. Wat je er mee doet, moet je zelf zien. Is er sprake van een werkelijk beheerst worden, dan kun je spreken over vormen van trance en over sluiering met dominantie. Er zijn inspiratieve oversluielingen, maar daarbij is wel het intense contact aanwezig, maar niet de overheersing en uitschakeling van eigen wil. Men ziet vaak veel als inspiratie, terwijl het voortkomt uit eigen gevoeligheid. Wanneer u beter kunt zien dan een ander, is de kans groot dat u ook dingen opmerkt die een ander ontgaan, maar daarom is dat nog geen inspiratie. Het is gewoon een kwestie van eigen gevoeligheid, eigen waarnemingsvermogen.

Daarmee hoop ik althans iets voor u duidelijker te hebben gemaakt en dank ik u voor uw aandacht.

d.d. 6 april 1973